

La Medalla d'Or a Sistach reconeix l'arrelament i el servei de l'Església a Catalunya

Dc, 10/04/2013 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra -CR) “Renovar el compromís al servei del nostre poble, que ha marcat l'Església de Catalunya, i que ara està cridat a fer-se més intens”. Amb aquest esperit va agrair el cardenal **Lluís Martínez Sistach** la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya que va rebre aquest dimarts al vespre al Palau de la Generalitat. El president **Artur Mas** li va lliurar el guardó acompanyat de gairebé tot el Govern, dels bisbes catalans encapçalats per l'arquebisbe **Jaume Pujol**, i dels principals col·laboradors del cardenal Sistach a l'arxidiòcesi de Barcelona.

El filòsof **Francesc Torralba** va iniciar l'acte amb [una glossa de la trajectòria](#) del cardenal, “una vida plenament dedicada a l'església i al país”. Després de lliurar-li la Medalla d'Or, el president Mas també va remarcar que el guardó reconeix “el servei social de l'Església, els valors i virtuts personals de l'arquebisbe i el seu servei constant a Catalunya”.

En aquest context, l'arquebisbe va dir rebre el guardó com “un reconeixement al treball que fa l'Església a Catalunya”. Per això, va remarcar que segons el Vaticà II “l'Església també ha de ser una institució per als altres”. Ha d'anar en línia de les primeres intervencions del papa Francesc que demana “superar aspectes eclesials d'autodefensa i de tancament, vol que l'Església surti de si mateixa, i ens convida a anar a les perifèries”.

Sistach va centrar bona part del discurs en l'aportació que fa l'Església a la societat, a través del qual “fa visible a Jesucrist enmig del món”. “L'Església ens ha ensenyat a tots a ser homes i dones de bona voluntat, persones civilitzades, d'estar al servei els uns dels altres, per encarnar-hi la Paraula de Jesucrist. Aquesta és la ciutadania pròpia d'un cristià arrelat a la terra concreta que l'ha vist créixer”.

Els desnonats, els joves que no tenen feina que són més del 50%, els aturats, o la gent gran sobre la qual recau l'esforç del mantenir la família, van ser alguns dels col·lectius citats diverses vegades en la seva intervenció.

El cardenal va explicar que els documents *Arrels Cristianes de Catalunya* i *Al servei del nostre poble* resumeixen l'esperit del treball de l'Església: “Desitgem seguir sent profundament solidaris amb el poble català, i volem continuar estant

des de la nostra identitat i des de l'àmbit de la nostra missió al servei de Catalunya, des de les seves arrels cristianes”.

La [intervenció](#) final del president Mas va agrair especialment el servei social de “totes les persones anònimes que destaquen pel seu exemple i la seva tasca”. “Les circumstàncies actuals del nostre país porten a què aquesta xarxa de solidaritat que existeix sigui clau per travar la cohesió social de la nostra població”.

Mas va recordar que l'acte coincidia amb els 75 anys de l'afusellament de Carrasco i Formiguera, perseguit pel seu compromís cristià i catalanista. Per això, va subratllar valor de “reconciliació i bondat” que Sistach va promoure durant la recent [beatificació de Josep Samsó](#), rector de Mataró assassinat el 1936.

També es va referir a l'actiu paper de Sistach a [la visita de Benet XVI](#) a Barcelona que “va servir perquè Catalunya s'apropés més al Vaticà, i això, en els moments i en els processos en què estem és molt positiu”. A nivell personal “com a ciutadà i com a cristià”, també va agrair l'elecció del papa Francesc “que sembla que ens ha aportat un altre aire que era necessari” sobretot pel seu “testimoni de l'exemple, de coherència entre la paraula i l'acció, aire que com a mínim és un pòrtic obert a l'esperança”.

Francesc Torralba va fer un [completa glossa](#) del cardenal, a qui “sovint s'ha com a jurista i com pastor, però, tal vegada, cal dir que és, més aviat, pastor que jurista”. Va emmarcar la seva trajectòria en ser un “testimoni viu i actiu de l'aggiornamento del papa Joan XXIII” i en “la correlació entre mística i compromís, entre contemplació i acció”.

Segons Torralba, Sistach “integra en la seva pròpia manera de ser l'espirit de la reforma, especialment, la litúrgica, la promoció dels laics en l'església, la col·legialitat i el sentit del diàleg com a forma de proposar l'Evangelí en el món”. També un altre eix és “l'arrelament al país, la defensa activa de la seva llengua, de la cultura, els costums, la història i el territori són una constant en el seu magisteri. Una catalanitat arrelada al concret històric, però oberta i cosmopolita, que vol projectar els seus millors fruits al món i, a la vegada, que hostatja en el seu si el bo i millor de les altres cultures”. Com a referents de l'arquebisbe en aquest àmbit va recordar el canonge Carles Cardó i el cardenal Vidal i Barraquer.

Entre les seves preocupacions Torralba també es va referir al treball “per tal que les diòcesis catalanes tinguin aquelles estructures i organismes propis que permetin la realització d'una pastoral adaptada a la singularitat i al mode de ser de la societat catalana”, juntament amb “la seva espiritualitat, arrelada en l'Evangelí, es tradueix en una sensibilitat social a favor dels grups més vulnerables”.

Aquí podeu llegir la intervenció de [Francesc Torralba](#).

Aquí podeu veure l'acte complet:

Per reproduir correctament aquest contingut és necessari instal·lar el programari Adobe Flash Player. Si us plau, baixeu-vos l'última versió, només us requerirà uns

instants.

